

Intervenció del MHP Salvador Illa al lliurament de la Creu de Sant Jordi

Barcelona, 23 de desembre de 2024

Quanta emoció i quant d'aprenentatge després d'escoltar-vos. I què important i què necessari és l'acte d'avui.

Trobar-nos al Teatre Nacional de Catalunya, a les portes del Nadal, persones vingudes d'arreu del país, per dir-vos quelcom tan senzill, però tan sentit, com un aquest compartit: Gràcies per fer el que feu, gràcies per la vostra obra, gràcies per les vostres vides.

Un país que vol ser gran, just, pròsper i culte ha de saber, té el deure de reconèixer les persones i entitats que el fan gran, just pròsper i culte. Perquè vosaltres feu millor Catalunya i ens feu millors a tots nosaltres. No són paraules i prou. És un profund convenciment que tinc.

Tot just en acabar aquest acte, ben segur que la majoria tornarem a connectar el mòbil i ens tornarà a envair la cascada de missatges i titulars de tota mena. Siguem realistes: és provable que moltes notícies siguin negatives o, pitjor encara, directament mentides. Doncs bé, en aquest oceà sovint inabastable d'informacions i dades, també hi podem trobar illes d'esperança. Persones amb nom i cognoms, entitats i associacions que teniu clar el vostre propòsit i el feu realitat, amb convicció i amb dedicació. I, més important encara, el feu realitat en benefici dels altres.

Catalunya no seria com és sense la tasca solidària de La Fageda, de Solidança o de SOS Racisme. Ni sense la humanitat de l'Associació Dret a Morir Dignament; ni sense l'empenta de Filmin, Softcatalà, el Consell Català del Moviment Europeu, CARES. Ni sense la innovació de Nomada Studio ni sense l'esforç d'Unió de Pagesos.

També les actuacions emotives de l'Eduard Fernández o de la Clara Segura o el bon periodisme de l'Àngels Barceló o recordar el primer castell que va aixecar l'Aurora Batet, ens impulsen a ser millors persones.

I el riure de la Pepa Plana, o un nova fita de Kílian Jornet o el compromís de Isidre Molas i Carod-Rovira o els coneixements de Jordi Camí o Pilar Bayet...perdoneu si no us cito a tots i totes... La vostra excel·lència ens esperona a esforçar-nos, a voler ser millors. El vostre exemple proper ens diu: totes les persones tenim quelcom per oferir als altres, per millorar l'entorn.

Abans us he parlat d'illes d'esperança. Si les illes s'ajunten ja formen un arxipèlag. I si unim uns quants arxipèlags ja poden formar tot un país d'esperança. Per aquest motiu, gràcies a vosaltres i gràcies a les més de mil persones i entitats que des de l'any 1981 han rebut la Creu de Sant Jordi, podem dir que Catalunya és un país d'esperança.

I us ben asseguro que a finals del 2024, el món necessita amb urgència grans dosis d'esperança i de fraternitat. Ho hem vist aquests dies amb la tragèdia de la ciutat alemanya de Magdeburg.

Fa unes setmanes, l'escriptor Amin Maalouf, en rebre el Premi Internacional Catalunya, en la seva intervenció ens va advertir que l'espècie humana ha assolit un grau de coneixement i avenç incomparable, però que alhora "hi ha almenys un àmbit en el que la nostra espècie sembla haver arribat al seu llindar d'incompetència col·lectiva: fer viure conjuntament de manera pacífica i harmoniosa els diferents components de la humanitat".

És lògic que davant dels grans reptes globals als quals ens enfrontem –des del canvi climàtic a la revolució tecnològica o la pau- ens entrin dubtes o pors.

Quan això ens passi, us podrem mirar a vosaltres i trobar la resposta:

Si dubtem entre Democràcia o Autocràcia, sabrem respondre democràcia. Si dubtem entre tolerància o intolerància, sabrem respondre tolerància. Si dubtem entre diversitat cultural o uniformitat, sabrem respondre diversitat cultural. Si dubtem entre ciència o negacionisme, sabrem respondre ciència. Si dubtem entre humanisme tecnològic o supremacisme tecnològic, sabrem respondre humanisme tecnològic.

Amb les Creus de Sant Jordi enaltim la llibertat i l'altruisme, el mèrit i l'excel·lència, la cultura i el coneixement. I també l'esforç i el sentit del deure. És a dir, estem distingint la virtut cívica més que no pas l'èxit enlluernador.

En un món on sovint es vanagloria l'aparença, el fals èxit immediat, l'egocentrisme o bé directament la mentida, és imprescindible posar-hi seny, posar-hi humanitat i posar-hi veritat. Com la vostra.

Per què darrera de cadascú de vosaltres, també hi ha, si m'ho permeteu, un èxit col·lectiu, un èxit de Catalunya. Celebrar-vos és també celebrar Catalunya.

Perquè darrere vostre hi ha un país que té cura de la seva educació on vàreu estudiar, de la seva sanitat on ens cuiden, dels seus serveis públics, de la seva llengua i de la seva cultura que enriqui i feu viure cada dia.

Avui el conjunt del país, de la societat catalana, us brinda un merescut reconeixement. Des d'avui, però, també assumiu una responsabilitat. Aquesta Creu de Sant Jordi, petita de dimensions, però enorme en el seu simbolisme, sempre us acompanyarà perquè continueu exercint de referents i d'exemple de la Catalunya que volem allà on aneu.

Catalunya és un país petit en dimensions, però acull paisatges ben diferents, carregats de bellesa i significats, com si la natura, capriciosa, hagués volgut concentrar en aquesta terra nostra tota la seva diversitat. Avui, quan si alcem els ulls i us veiem a vosaltres, ens adonem que el millor paisatge de Catalunya és el seu paisatge humà. El paisatge que cada dia formem

tots els qui compartim aquesta meravellosa terra que tan estimem, que a vegades tan ens fa patir, però que sempre ens enamora per continuar fent-la una mica millor.

Com a president de la Generalitat, i tot el Govern, acceptem, amb humilitat i determinació, el vostre testimoni: tenim l'obligació de contribuir des de Catalunya a fer que el món que ha de sorgir dels canvis que estem vivint, sigui un món d'esperança i oportunitats. Ens urgeix actuar amb lucidesa i amb valentia per fer realitat un futur millor. Aquest és el missatge que recollim avui i que inspirem a fer nostre.

En caure el mur de Berlín, algú va dir una vegada que la Història s'havia acabat, però al història mai s'acaba. Perquè la humanitat evoluciona i seguirà evolucionant. Avui som nosaltres els qui estem escrivint a història, cadascú amb la seva vida, amb la seva feina, amb la seva vocació. Com a president de la Generalitat i com a ciutadà, és un orgull i un privilegi poder comptar amb tots vosaltres.

Moltes gràcies i Bon Nadal.